

493.

Konwencja

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Francuską o ochronie sądowej i prawie ubogich, podpisana w Paryżu dnia 30 grudnia 1925 r.

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
MY, IGNACY MOŚCICKI,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia trzydziestego grudnia tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku podpisana została w Paryżu pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Francuskiej Konwencja o ochronie sądowej i prawie ubogich o następującem brzmieniu dosłownem:

K O N W E N C J A

pomiędzy Polską a Francją,
dotycząca ochrony sądowej i prawa ubogich.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Francuskiej postanowiły udzielać sobie wz-

Convention

entre la Pologne et la France relative à la Protection et à l'Assistance Judiciaire, signée à Paris le 30 décembre 1925.

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,
NOUS, IGNACY MOŚCICKI,
PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront,
Salut:

Un Convention relative à la Protection et à l'Assistance Judiciaire ayant été signée entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement de la République Française à Paris le trente décembre mil neuf cent vingt cinq, Convention dont la teneur suit:

C O N V E N T I O N

entre la Pologne et la France
relative à la protection et à l'assistance judiciaire

Le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement de la République Française ayant

jemnie pomocy sądowej i porozumiały się ze sobą co do zawarcia Konwencji o ochronie sądowej i o prawie ubogich. Wobec tego podpisani, należycie upoważnieni dla tego celu, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł pierwszy.

Obywatele francuscy w Polsce i obywatele polscy we Francji będą mieli wzajemnie wolny i łatwy dostęp do sądów, stosując się do ustaw krajowych, — zarówno w charakterze powodów jak pozwanych, na wszelkich stopniach jurysdykcji. Będą oni mogli we wszystkich instancjach posługiwać się adwokatami i przedstawicielami wszelkiego rodzaju, upoważnionymi przez ustawy krajowe, — i pod wszystkimi temi względami będą korzystali z równych praw i korzyści, jakie są lub będą przyznane obywatelom własnym.

Artykuł 2.

Obywatele jednej z Wysokich Umawiających się Stron, mający wystąpić ze skargą przed sądami drugiej Umawiającej się Strony jako powodowie główni lub interwenjenci, nie będą podlegali żadnej opłacie, żadnej kaucji, ani żadnemu depozytowi, którymby nie podlegali, w tem samym położeniu, obywatele własni odnośnego kraju stosownie do jego ustaw.

Artykuł 3.

Obywatele obu Wysokich Układających się Stron będą wzajemnie korzystali z dobrodziejstwa prawa ubogich, jak krajowcy, stosując się do ustawy kraju, w którym będzie wniesiona prośba o udzielenie tego prawa.

Artykuł 4.

Świadcstwo ubóstwa wydają władze zwykłego miejsca pobytu obywatela obcego, a w braku takiego miejsca pobytu — władze jego chwilowego miejsca pobytu. W wypadku, gdyby te władze ostatnie nie były władzami jednego z Państw Umawiających się i gdyby nie wydawały świadectw tego rodzaju, wystarczy świadectwo wystawione przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego kraju, którego cudzoziemiec jest obywatelem.

Jeśli proszący nie przebywa w kraju, którym prośba została wniesiona, świadectwo zostanie bezpłatnie uwierzytelnione przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego kraju, w którym dokument ma być przedstawiony.

Artykuł 5.

Władza właściwa dla wystawienia świadectwa ubóstwa będzie mogła zasięgnąć wyjaśnień o położeniu majątkowym proszącego u jego władz ojczystrych.

Władza powołana do rozstrzygania o prośbie o prawo ubogich zachowuje w granicach swych uprawnień prawo kontrolowania świadectw i udzielonych jej wyjaśnień.

Artykuł 6.

W razie przyznania dobrodziejstwa prawa ubogich przez jedną z Wysokich Umawiających się Stron bądź obywatelowi własnemu, bądź obywatelowi drugiej Strony, doręczenia aktów sądowych, odnoszące się do tego samego procesu, któreby miały być skuteczne w drugim Państwie, mogą po-

résolu de se prêter mutuellement aide judiciaire et étant tombés d'accord pour conclure une convention sur la protection et l'assistance judiciaire, les soussignés dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les ressortissants français en Pologne et les ressortissants polonais en France auront réciproquement libre et facile accès auprès des tribunaux de justice en se conformant aux lois du pays, tant comme demandeurs que comme défendeurs à tous les degrés de juridictions. Ils pourront à toutes les instances employer les avocats et agents de toutes classes autorisés par les lois du pays et jouiront sous tous ces rapports des mêmes droits et avantages qui sont ou seront accordés aux nationaux.

Article 2.

Les ressortissants de l'une des deux Hautes Parties Contractantes, qui auront à poursuivre une action devant les tribunaux de l'autre Partie Contractante comme demandeurs principaux ou intervenants, ne seront soumis à aucun droit, caution ou dépôt auxquels ne seraient pas soumis, dans la même situation, les propres ressortissants du pays respectif, conformément à ses lois.

Article 3.

Les ressortissants des deux Hautes Parties Contractantes jouiront réciproquement du bénéfice de l'assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes en se conformant à la loi du pays dans lequel l'assistance sera réclamée.

Article 4.

Le certificat d'indigence est délivré par les autorités de la résidence habituelle de l'étranger ou à défaut de celles-ci par les autorités de sa résidence actuelle. Dans le cas, où ces dernières autorités n'appartiendraient pas à un État contractant et ne délivreraient pas de certificats de cette nature, il suffira d'un certificat, délivré par un agent diplomatique ou consulaire du pays auquel l'étranger appartient.

Si le requérant ne réside pas dans le pays, où la demande est formée, le certificat sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du pays, où le document doit être produit.

Article 5.

L'autorité compétente pour délivrer le certificat d'indigence pourra prendre des renseignements sur la situation de fortune du requérant auprès de ses autorités nationales.

L'autorité chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciaire conserve, dans la limite de ses attributions, le droit de contrôler les certificats et renseignements qui lui sont fournis.

Article 6.

Quand le bénéfice de l'assistance judiciaire aura été accordé par l'une des Hautes Parties Contractantes, soit à l'un de ses ressortissants, soit à l'un des ressortissants de l'autre Partie, les notifications d'actes judiciaires relatives au même procès qui seraient à faire dans l'autre État ne peuvent donner

ciągnąć za sobą wyłącznie zwrot przez Państwo wzywające Państwu wezwanemu kosztów, spowodowanych przez zastosowanie formy specjalnej, nieprzewidzianej w ustawodawstwie Państwa wezwanego.

W tym samym wypadku wykonanie rekwizycji pociągnie za sobą zwrot przez Państwo wzywające Państwu wezwanemu wyłącznie należności znawców i kosztów wywołanych przez zastosowanie formy specjalnej.

Artykuł 7.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana.

Wejdzie ona w życie w miesiąc po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Skutki Konwencji ustaną z upływem okresu sześciu miesięcy, licząc od wypowiedzenia notyfikowanego przez jedną lub przez drugą umawiającą się Stronę.

Na dowód czego podpisani, należycie upoważnieni dla tego celu, podpisali niniejszą Konwencję i wycisnęli na niej swoje pieczęcie.

Sporządzono w Paryżu, w dwóch egzemplarzach, dnia 30 grudnia 1925 r.

L. S. (—) *Alfred Chlapowski* L. S. (—) *A. Briand*
L. S. (—) *Leon Babiński*

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 5 listopada 1926 r.

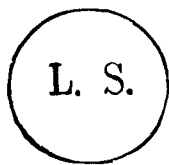
(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

lieu qu'au remboursement par l'État requérant à l'État requis des frais occasionnés par l'emploi d'une forme spéciale, non prévue par la législation de l'État requis.

Dans le même cas l'exécution des commissions rogatoires ne donnera lieu qu'au remboursement par l'État requérant à l'État requis des honoraires d'experts et des frais occasionnés par l'emploi d'une forme spéciale.

Article 7.

La présente Convention sera ratifiée.

Elle entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des ratifications.

Ses effets cesseront à l'expiration d'un délai de six mois à partir de la dénonciation notifiée par l'une ou l'autre Partie Contractante.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention qu'ils ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Paris en double exemplaire, le 30 décembre 1925.

L. S. (—) *Alfred Chlapowski* L. S. (—) *A. Briand*
L. S. (—) *Leon Babiński*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 5 novembre 1926.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *J. Piłsudski*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

